

Skipanin má endurskoðast

Sverre Midjord vil hava at vita, um tað er satt, sum Ingeborg Vinther hevur sagt, at tað sambært Poul Nyrup Andersen er upp til landsstýrið, hvussu læntu pengarnir verða nýttir

Í sambandi við tað ósemy, sum hevur stungið seg upp ímillum Føroya Landsstýri og Føroya Arbeidarafelag um lønarniðurskurð hjá heimahjálparunum, hevur formaður Føroya Arbeidarafelags eina samrøðu plaserað á fyrstu síðu í Dimmalætting. Biletuð, sum Dimmalætting brúkar, er nógv sigandi, serliga um ein gevur sær far um skuggamyndina.

Thesi grein seir Ingeborg Vinther spurningin, hvar javnaðarmenn eru, og so heldur hon fram, hvar er Sverre Midjord. Hesin, sum í skrivning og talu sigur seg verja tey veiku í samfelag okkara.

Fyri tað fyrsta er at svara, at formaður Føroya Arbeidarafelags skuldi sum fakfelagsleiðari vitað, hvørjum reglum slíkar trætur verða greiddar eftir, um hon ikki fekk tað við, tað tíðina hon var limur í fakfelagnum í heimbygðini, Fjallbrúður í Vági, og skuldi hon ikki havi fingið tað við har, so átti hon at fingið tað við sum limur í fakfelag norðanfjørðs, og seinni sum leiðari av fakrørsluni í Føroyum.

Tað ber ikki til av sínum eintingum at blanda seg upp í eitt slíkt stríð, uttan so at báðir partar eru samdir um at heita á ein persón um at royna at fáa loyst málið.

Meðan trætian er, verður ikki lagt upp í stríðið, hetta átti formaðurin at vitað.

Eitt annað er, hvat veit Ingeborg Vinther um, hvat eg havi gjørt fyri at mýkja støðuna, fyri at royna at finna loysnir.

Tað kom ein áheitan á meg, tað id ósemyjan var viðvíkjandi vaskifólkinum á Teistanum. Vit vóru nakrir tinglimir úr Suðuroy til fundar í hølum Føroya Arbeidarafelags, og ringdi Henrik Old frá tí fundinum til Signar Hansen og fekk eina avtalu um fund um hetta málið. Seinni bleiv eg ein morgun ringdur upp av Ingeborg Vinther, har hon segði frá, at landsstýrismaðurin hevði lovað at svara teimum tann dagin. Eg bað formann Føroya Arbeidarafelags biða, til hon hevði fingið svar. Tað næsta, eg frætti, var, at formaður Føroya Arbeidarafelags segði við Útvarpið, at hon hevði roynt at fáa fatur í lögtingsmonnum í Suðuroy, men teir vóru seg ongan áhuga at hava fyri at loysa málið.

Hetta er beinleiðis ósatt. Tað var ikki roynt at fáa fatur í lögtingsmonnum, tað smir seg ikki at brúka ósannleikan sum stuðul fyri at fremja áhugamál arbeidara. Annars er spurningurin, um hesi arbeidarsólk vóru veruliga arbeidssleys,

her bleiv Suðuroy brúkt sum gisli. Nú eru tað tey gomlu og sjúku, sum í veruleikanum ongan góðan eiga innan fakrørsluna, har ikki verður hugsað um gomul og sjúk, men meira um krónur og oyru, um ein litlan lønarniðurskurð, sum tó var av landsstýrinum boðin til at endurgjaldast við, at heimahjálparamir fyri lønarniðurskurðin skuldu fáa fleiri tímar, so at tey í veruleikanum einki mistu í løn, men vóru noydd at arbeiða eitt sindur fleiri tímar fyri tað tey fingi útgoldið, soleiðis at tað ikki vildi koma fyri aftur, at tey gomlu máttu matskaffast, meðan tey vóru á vc.

Soleiðis sum tað er ført fram í sera ljótum ágangi imóti arbeidssgevaranum, Føroya Landsstýri.

Eg eri javnaðarmaður og havi sum slíkur verið við at byggja tað sosialu skipanina upp, sum vit hava, hetta bleiv gjørt í teimum góðu tíðunum, og tað var ikki lætt, men nú eru tíðmar ringar, ikki bara her hjá okkum, men kring allan heim, og niðurskurður verður framdur á øllum økjum. Tí er tað meira krevjandi at standa á varðhaldi og royna at verja tey vunnna rættindi, og um tað verður neyðugt, sum tað túverri er at skerja, at hetta ikki rakar ov meint. Tað er

greitt, at um ikki javnaðarmenn vóru við til hesar skerjingar, so vildi støðan verið nógv verri, men eitt hava vit royndir av, so vildi fakfelagnum hildið seg meira aftur, vit hava royndir av slíkum.

Ingeborg Vinther, persónliga havi eg einki at skammast yvir, kenni serliga væl til smá og trong viðurskifti, kanska meira enn nakar annar politikari í dag, havi so sanniliga havt persónliga ábyrgd av gomlum fólki og veikum, bæði minum nærmastu og øðrum við, og tíbetur tey og teirra røkt hava ikki verið bundin at

fakfelagsligari harðari og kaldari linju.

Sjálvur tók eg mær av mínum, tey høvdu vart meg, tá tey vóru gomul og tey blivu veruliga gomul, tá sá eg tað sum mína skyldu at verja um tey. Tú kanst kanna eftir, um hetta ikki er so, tað finnst eingin ógöldin rokning fyri heimahjál ella almenna hjálpi eftir tey, sjálvt um tey vóru bæði gomul og sjúk.

Mín áhugi fyri gomlum og sjúkum er ongantíð sterkari enn í dag, serliga tá ein upplivir, at nú er tað ikki menniskjað, men pengarnir, sum eru teir avgerandi.

Tí verður spurningurin, um vit ikki eiga at taka hesa skipan upp til álvarsliga umhugsan, við broytingum fyri eyga, soleiðis at gomul og sjúk ikki í framtíðini verða gislar í persónligum og fakfelagsligum stríði.

Sverre Midjord fer ikki at sita hendur í favn, men fer at gera nakað álvarsligt við hetta mál og onnur av slíkum slagi.

At enda í somu samrøðu sigur Ingeborg Vinther soleiðis og hetta er sera álvarsligt.

Annars sigur Ingeborg Vinther, at Poul Nyrup Rasmussen, forsætisráðharrin, hevur sagt fyri teimum, at tað er upp til landsstýrið, hvussu teir velja at brúka teir pengar, sum teir lána til landið.

Tí má eg í endanum av hesi grein míni seta spurningin til danska forsætisráðharran, hevur hann yvir fyrri fakrørsluni og Ingeborg Vinther sagt nakað annað enn tað, sum Føroya Landsstýri hevur kunnað Føroya Løgting um, um so er so má hetta sannast ella avsannast.

Tí treytarnar, sum landsstýrið arbeiðir eftir, eru bæði harðar og órimilgar, og hava saneringar og aðrar avleiðingar við sær. Er tað so sum formaður Føroya Arbeidarafelags sigur í Dimmalætting, at hon og fakrørslan hava fingið annað at vita, enn tað sum landsstýrið arbeiðir eftir.

Hetta vil Føroya fólk hava greið á.

Sverre Midjord

Ólavsøkukonsertin '93

DEIGGJ

Bólkurin Deiggj varð stovnaður í august 1981 á Tvøroyri. Bólkurin spælir sera nógv til dans frá 81 til 85, og hevur annars spælt í summarferium og jólaferium, tá id teir sum vóru uttanlands í lestrarorðum vóru heima í feru. Í 1985 fór bólkurin til Danmarkar at spæla inn eina LP undir heitinum »Fróði og Deiggj«. Fleiri kenna

kanska lögini Aja, Slatur og Prúða land mitt, sum vóru nógv at hoyra miðskeiðis í 80-árunum.

Í 1990 byrjaðu Deiggjarnir aftur at spæla regluliga við nýggjari manning. Fyrstu ferð, teir vóru á pallinum, var á Ólavsøkukonsertini 1990, og spældu seinni inn lagið Til lukku, sum er við á Amnesty Tónum. Hetta lagið gjordist ein

sonn landaplága í kvøðuljómunum. Eisini hevur bólkurin tvey nýggj lög við á TB 100 ár bandinum. Bólkurin var við á »Futti á ferð« konsert í 1992, og spældu við á Nýggjárskonsertini 1992. Síðan Nýggjárskonsertina hava limir í Deiggj innrættað sær eitt venjingarhøli í einari garasju hjá einum av limunum, sum er bústandi í Havn. Hetta nýggja venjingarhøli skal í framtíðini gerast »bóllin«, har gott »Deiggj« verður formað.

Sum sagt so hava nógvar útskiftingar verið í bólknum tey seinastu árin. Summir búa enn í Danmark, meðan aðrir ikki hava

havt umstøður at vera við í bólknum. Bólkurin hevur nú funnið sær eina fasta manning, sum væntandi fer at spæla til dans kring landið einaferð í heyst. Eisini er ætlanin at fara undir at innspæla eina nýggja LP.

Deiggj spælir bæði heimagjörð og lög hjá øðrum, m.a. lög hjá bólkum sum Uriah Heep, Deep Purple, Dire Straits, Santana, Rolling Stones, Beatles, Björn Afzelius, Lars Lilholt, Gnags o.s.fr.

Teir, id spæla við á Ólavsøkukonsertini, eru: Dennis Lava, sang og trummur. Fróði Vestergaard, sang, rytmu, guitar, harmoniku o.a. Einar Jacobsen, sang og

bassguitar. Jón Gaasedal, hammond, kór og keyboards. Bjart Hansen, sológuitar og kór.

Á Ólavsøkukonsertini fara Deiggjarnir at spæla góðan rocktónleik og okkurt heimagjört lagið.

Ringið!
- og vit skriva
© 11820

PARABOLIR

LANDSINS
LÆGSTU
PRÍSIR

Altíð bestu og billigastu loysnina til just tygara tørv.

Satronic
Saltangará Tlf. 48940